

Otázka: Filozofická slohová práce do ZSV

Předmět: Základy společenských věd

Přidal(a): Alena Poláková

Jak vznikl svět?

Náboženští nadšenci vs. vědecky prokázané teorie? Bůh, Bible, vznik světa za sedm dní vs. Velký třesk, první mikroorganismy ve vodě, přes gigantická dinosauří monstra až po Homo Sapiens. Dnešní svět, ve světle pozitivním i negativním. Příroda, slunce, rodina, přátelství, moc proti násilí, vraždám, lžím, smrti. Nábožensky založení lidé, tedy věřící, si díky své víře v Boha nebo třeba v hinduismu v bohy, dokázali již od prvopočátku věků vysvětlit obě dvě strany pólu. Pochybují i oni o své víře? Není lepší a „výhodnější“ věřit vědě, která má na rozdíl od náboženství nezvratné důkazy? Důkazy, které si můžeme ověřit našimi smysly, důkazy, které můžeme vidět, slyšet, cítit, ohmatat? Nebo myšlenka stvoření světa Bohem, pro někoho čiré kouzlo, pro mě holý nesmysl, zní důvěryhodněji?

Jak je možné, že se filozofie Starověkého Řecka snažila postupně přiklánět a zaobírat se vědou, Anaxagorás, jenž vysvětloval věci složené ze zárodků, semínek, kterého následuje Demokritos, zakladatel malých neviditelných částek, jež nazval atomy. Jeho teorie, že člověk a jeho duše je složený z atomů, tudíž i člověk ani duše nejsou nesmrtelní. Jak tedy mohl jenom tak vzniknout Bůh, vzniknout svět za sedm dní, vzniknout Adam a Eva... a had

v zahradě? Bez atomů? Jenom tak? Kouzlo, pravda, lež? Lidé se v roce asi 500 BC dostali až takhle daleko a ve středověku se díky víře posunuli o několik kroků dozadu? Demokritovy teorie se nejspíš tak vážně nebraly, když tady za „pár“ let bylo myšlení náboženského středověku. Pro mě naprosto nesmyslná a důkazy nepodložitelná víra. Pro křesťany však naprosto neotřesitelná. Dávali filozofii, náboženství a přírodu dohromady. „I dění ve světě není nic než koloběh, který u Boha začíná i končí, příroda nestvořená a tvořící, to je Bůh otec.“ I když byl Eriugena považován za kacíře kvůli vysokému vlivu rozumu, ptám se „Tohle je rozum?“.

Vím, že víra není o jistotách, protože kdyby byla o jistotách, nebyla by víra vírou. Na čem je založená víra a na čem je založená věda? Války tady jsou a budou a Bůh je evidentně nezruší a pravděpodobně k tomu nemá ani kompetenci. I když, když je tak „velký“, zvládne stvořit člověka, nedokáže si jej i uhlídat? Proč je tady tedy hladovění dětí, násilí, pedofile... jakákoliv nespravedlnost tohoto světa?

Bible, co je vlastně Bible? Kniha. Jak může mít kniha, která má v sobě tolik nesrovnalostí a navzájem vyvracejících se věcí, jedna kniha, takovou sílu, takovou moc, že se na ní zakládá nejedno náboženství? Přitom vědecké pokusy jsou tady... a jsou jasné, jednoznačné, neotřesitelné a ukazují nám, jak svět vznikl, jaký je a jak se postupně vyvíjí... Ano, křesťanství by se snad ještě dalo pochopit, hodně zoufalí lidé, hledající něco vyššího, čistšího a lepšího. Ale co judaismus „považovat se za vyvolený národ“? Nebo islám a jejich džihád? Válka proti jinověrcům a bezvěrcům?

Možná znám jako skeptik, který říká, že hledání pravdy je marnost, podstata se nedá poznat a vlastně nemá cenu ji hledat. Neříkám, že pravda není důležitá, možná bych se spíš začala zaobírat tím, co je a ne tím, co bylo, jak něco vzniklo, i když přiznávám, že hledání podstaty může pomoci i mnoha věcem v hledání dnešní pravdy. I když, co je nebo, kdo je pravda nebo co není a kdo není pravda? Když řeknu, že pocházím z České republiky, nikdo po tom nijak zvlášť zkoumat nebude a je to pravda. Tudíž to není lež. Lež by byla, kdybych řekla, že pocházím z Austrálie. Pro rodilého Australana by tohle byla pravda a kdyby říkal moji pravdu o sobě, tahle pravda by byla lží. Téhle pravdě se říká subjektivní pravda, mluvíme tedy o pravdě vzhledem k člověku. Není jedna pravda, která je platná pro všechny. Můžu říct „Jsem člověk“, tahle pravda není lží pro 7 miliard jedinců žijících na téhle planetě. Byla by to však lež, kdyby to vyslovil pes, kočka, jakýkoliv druh hmyzu nebo ptactva (ač se to zdá jakkoliv

nemožné),... Jedna pravda může být pravdivá i nepravdivá, záleží na tom, kdo ji vysloví. Touto teorií pravdy se zabíral i Protágorás z Abdéry, který to vyslovil v citátu „Měrou všech věcí je člověk, jsoucích, že jsou a nejsoucích, že nejsou“.

„Kdo je Bůh, co je Bůh, kde vlastně je, proč je, anebo vlastně není?“ Jistě, křesťané si na tuhle otázku dokážou odpovědět a dokázal to i Plotínos, který říkal, že Bůh je všude, protože svět se nachází mezi dvěma póly, na to prvním je světlo- je zde Bůh a na tom druhém je tma, která vlastně neexistuje, protože je to pouze nepřítomnost světla, říká, že vyzařováním světla vznikají věci, a že Bůh je prazákladem světa. Také řekl, že díky své čtyřnásobné duševní extázi se s Bohem setkal. Nedokáže jej však popsat. „Bůh je všechno“- všechno je sjednocené... Jak jej mohli brát vážně?

Líbí se mi myšlenka Epikurejců, kteří říkají, že bohové se o nás nezajímají, tudíž nemám smysl se jich bát, stejně jako smrti a posmrtného života.

Rozhodně jsem nechtěla říct, že věřící jsou hlupáci nebo naivní či zoufalí lidé, hledající pravdu nebo nějaký středobod svého života, od kterého se chtějí nebo dokonce musí odrazit a podle kterého žít. Dokonce jsem ani nezmínila některé lidi, kteří se po staletí díky náboženství živili, žili si jako Bohové (a to jenom díky tomu, že lidé prostě věřili, že se mohou ze svých hříchů vyplatit, ač se to mě jako obyčejné smrtelnici zdá naprosto hloupé). Nesmyslné náboženské války, které trvají dosud, jako izraelsko-arabský konflikt,... Já nevím, kdyby něco vyššího jako Bůh existovalo, ať už nyní nebo v minulosti,... jak by tohle mohl dopustit? Jaká je logika náboženství? Proč vůbec je?